

Городинський Сергій

ВДНЗ Буковинський державний медичний університет

**Особистісні якості як невід'ємна складова підготовки фахівця галузі
фізичної культури та спорту**

Оновлення всіх сторін суспільного життя висуває більш чіткі вимоги до фахівця як особистості. В першу чергу надається перевага суспільства конкурентоспроможним спеціалістам, які здатні вирішувати складні професійні завдання в постійно економічно-мінливих умовах виробництва. Інтелектуальний потенціал країни, що безпосередньо визначається якістю вищої освіти, стає найважливішим фактором всебічного розвитку, стабільності країни, фактором її виживання. Це обумовлює необхідність докорінних перетворень системи підготовки професійних кадрів, необхідність впровадження до системи вищої професійної освіти напрацювання міжнародних науковців.

В умовах постійних змін, спрямованості вектора вищої освіти на євроінтеграцію зростають вимоги до підготовки майбутніх учителів фізичної культури – «всебічно розвинених і професійно компетентних, здатних легко адаптуватися до змін у житті, спроможних не тільки вільно оперувати отриманими знаннями й уміннями та вміти передавати їх учням, але й безперервно, впродовж усього життя, збагачувати власний досвід професійного самовдосконалення, саморозвитку, самовиховання, творчої самореалізації».

Тому на думку В. Мартиненка до завдань діяльності вчителя фізичної культури входить навчання і виховання молодого покоління. Поряд з цією головною особливістю можна виділити низку інших, які, характеризуючи педагогічну діяльність взагалі, відрізняють діяльність вчителя фізичної культури з позицій загального і часткового.

Фахівець з фізичної культури повинен мати високий рівень професійної підготовки, поєднувати теоретичну і практичну підготовку, досконало володіти своєю спеціальністю, систематично поповнювати свої знання, удосконалювати свої вміння і навички новітніми технологіями та застосовувати їх в практиці фізичного виховання. Він має володіти, на думку О. Гауряк, таким якостями: ціннісними орієнтаціями особистості вчителя, моральними якостями, які

невід'ємні від гуманістичної спрямованості особистості вчителя, ставлення до людини як до найбільшої цінності, готовністю до повноцінного міжособистісного спілкування; мати інтереси і духовні потреби.

На думку Б. Шияна, фізичне виховання розширює сферу естетичного впливу навколишнього середовища на особистості.

Отже, важливим складником підготовки майбутнього вчителя фізичної культури є його особистісні якості. Діяльність учителя фізичної культури має свої особливості, оскільки відбувається у незвичайних умовах, порівняно з діяльністю інших учителів. Насамперед це специфіка проведення уроків, які проходять не в навчальному кабінеті, а у спортивному залі або на свіжому повітрі (спортивний майданчик, стадіон тощо), з використанням спеціального або нестандартного спортивного обладнання та інвентарю. Крім того, як вважає Ю. Голінкова, на педагога діють також навколишнє середовище: кліматичні й погодні умови у заняттях на відкритому повітрі, санітарно-гігієнічний стан спортивних класів, залів. Суттєвою відмінністю професійної діяльності вчителя фізичної культури є руховий компонент (необхідність демонстрації фізичних вправ, виконання фізичних рухів разом із групою, страховка учнів під час виконання вправи), тобто всебічна підготовленість учителя з видів спорту передбачених шкільною програмою.

Тому зокрема, опираючись на дослідження Карасєвича С. фахівець з фізичної культури і спорту нової формації повинен знати: зміст інноваційних технологій у галузі фізичної культури і спорту; форми, методи і принципи організації інноваційного навчання; медико-біологічні, психолого-педагогічні, соціокультурні основи інноваційних технологій у галузі фізичної культури і спорту.

Отже підсумовуючи вище викладене конкурентноспроможний фахівець нової формації повинен уміти: планувати, організовувати і проводити заняття з використанням інноваційних технологій; застосовувати на заняттях сучасні засоби й методи фізичного виховання, адекватні змісту інноваційних технологій; оцінити ефективність використовуваних технологій і контролювати якість навчально-виховного процесу; аналізувати й коректувати свою професійну

діяльність; організувати і проводити наукові дослідження у сфері професійної діяльності.

Список використаної літератури

1. Гауряк О., Киселиця О., Формування педагогічної культури майбутніх учителів фізичної культури в процесі фахової підготовки у ВНЗ, Вісник Запорізького національного університету, 2012, № 2, С. 27–35.

2. Голенкова Ю., Психологічний аналіз специфіки праці вчителя фізичної культури, Теорія та методика фізичного виховання, 2008, № 3, С. 6–9.

3. Міцкевич Н. І. Підготовка майбутніх фахівців фізичної культури та спорту. / [Електронний ресурс]. Режим доступу <http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/handle/123456789/18218>

4. Карасевича С. Особливості фізкультурно-спортивної діяльності в аспекті підготовки майбутніх учителів фізичної культури. / [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.desklight-a7c9a87e-e1b9-43e4-854c-d089c9b0b2b2/c/8.pdf>.

5. Шиян Б., Підготовка вчителя фізичної культури третього тисячоліття, Концепція розвитку галузі фізичного виховання і спорту в Україні, 2001, Вип. 2, С. 371–374.